Quelle: https://manuscripta.at/?ID=743
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

naturā inuitę exilium cū uita pegrinatur. et mortis supsti
tis adnuntiat uenturā mundi salutem putto quod hic
dñs nr ihc xpc. quē seua mors inexplebilis belua in escam
suā raptit. et predā suā captiua contremuit. Contremuit
inquā. nam si nouerat crucifixum tam quē non memine
rat reum. non poterat tenere damnatū. Sua culpa non
fecit pēnā. sed causa. Quasi soltū cibum perditum inmun
di origine hominē deuorauit. sed magnā esse cibi ipsius
dignitatē prefocata cognouit. Atq; ideo diuinus sermo
commemorat. et precepit dñs pisci. et euomuit ionam in
aridam. Precepit ergo bestię. precepit morti semp esuri
enti. precepit abissis et inferno. ut mundo restituant
saluatorē Euomuit autē. hoc debemus accipere. qd eximus
uisceribus mortis. victrix uita remeauerit. atq; eā exi
mus pcordiis inferni. pditio exulcerata reddiderit. Vide
mus itaq; inprophetę afflictionibus aptissime prefigura
tā et mortē partter et resurrectionē. Sua ppter qd im
pletū cernis inseruo credere non cunctaris indno. Sue
cū ita sint. pspice ohomo quantū ualeas. et ppende qd
debeas. Perspice quantū ualeas. ut tandē uilis ēē tibi de
sinas. Vt uel pro hoc erubescendis subiacere uitiis dedigne
ris. dū generositatē tuā de creatoris ac reparatoris dig
nitate metiris. Habet causas quibus ipse confundatur. cur
indignis dominis uicto corde subdatur. cui glā eterna
promittitur. Ac sic gemino priuilegio. qui ductū diuinę
imaginis participatione uidebaris honoratus. efficeris
etiam commercii nobilitate preciosus. Vnde quam